

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3CoCsp/23/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7920200265
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7920200265.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a Mgr. Angeliky Sopoligovej v spore žalobkyne K. Y., L. XX.X.XXXX, J. E. P., X. XXXX/XX, zastúpenej Sidor a partneri, s.r.o., so sídlom v Hlohovci, Železničná 4/A, proti žalovanému Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom v Piešťanoch, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom v Trenčíne, Piaristická 707/25, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 400,- eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 22.05.2020 č.k. 4Csp/9/2020 - 92 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 400,- eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovanému uložil tiež povinnosť naradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 %.
2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou žalobkyňa uplatnila voči žalovanému nárok na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 400,- eur.
3. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že strany sporu uzavreli dňa 26.9.2013 úverovú zmluvu, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 2.000,- eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala splatiť v 84 mesačných splátkach po 48,39 eur, pri dojednanej ročnej úrokovej sadzbe 22,15 %, RPMN od 24 % do 24,9 %. Celkovú čiastku, ktorú mala žalovanej vrátiť bola 3.939,60 eur. Okresný súd Trebišov rozsudkom zo dňa 05.11.2008 sp.zn. 14Csp/99/2017 vyhovel žalobe žalobkyne a zaviazal žalovaného zaplatiť jej 1.037,43 eur s prísl. titulom bezdôvodného obohatenia. Súd dospel k záveru, že poskytnutý úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, z čoho vyvodil, že platby preyšujúce poskytnutú istinu úveru je potrebné považovať za bezdôvodné obohatenie, ktoré uložil žalovanému žalobkyni vydať. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 22.01.2019.
4. Po právnom posúdení veci v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobkyni vznikol vo vzťahu k žalovanému nárok na priznanie primeraného finančného zadostučinenia.
5. Účelom finančného zadostučinenia v zmysle spomínaného zákonného ustanovenia je poskytnutie ochrany porušenému právu spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách, ktorého jediným predpokladom je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej

zákonom. Úspešným uplatnením práva je judikovaný nárok z porušenia práva alebo povinnosti, resp. nárok zo zodpovednosti za škodu, alebo bezdôvodného obohatenia určený vo výroku rozsudku v prospech spotrebiteľa.

6. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa v konaní preukázala, že v konaní vedenom pred Okresným súdom Trebišov pod sp.zn. 14Csp/99/2017 sa úspešne domáhala svojej ochrany ako spotrebiteľa, keď žalovanému bola uložená povinnosť vydať jej bezdôvodné obohatenie, ktoré vzniklo v dôsledku porušenia povinnosti ako poskytovateľa úveru.

7. V danom prípade žalobkyňa požadovala od žalovaného finančné zadosťučinenie vo výške 400,- eur, ktorá suma zohľadňuje intenzitu zásahu do práv spotrebiteľa (použitie neprijateľných podmienok, zavádzanie spotrebiteľa v otázke nákladovosti úveru - RPMN a celkovej čiastky) výškou nedôvodne požadovanej sumy žalovaným (viac ako 2.000,- eur), dĺžkou trvania závadného stavu (od 26.09.2013 do 22.01.2019, kedy súd vo veci právoplatne rozhodol), objektívnou spôsobilosťou vyvolať negatívne dôsledky v súkromnom živote žalobkyne (zníženie životnej úrovni na úkor žalovaného, ktorý požadoval neprímerane vysokú odplatu za úver - dvojnásobok toho, čo žalobca požičal) a skutočnosť, že žalobkyňa bola nútená domáhať sa ochrany svojich práv na súde proti ekonomicky a právne silnejšiemu subjektu.

8. Súd prvej inštancie uzavrel, že v prípade, pokiaľ by žalobkyňa nebránila svoje práva podaním žaloby na súde, došlo by k nezákonnému preplateniu úveru takmer o 100 % a žalobkyňa by sa inak nedomohla vrátenia bezdôvodného obohatenia, ktoré jej v dôsledku porušenia povinnosti žalovaným vzniklo. Prihliadnuc na dôvody uvedené žalobkyňou, bol súd prvej inštancie toho názoru, že uplatnená výška finančného zadosťučinenia je primeraná a zároveň bude viesť žalovaného ako silnejšiu zmluvnú stranu k tomu, aby nezneužíval svoje dominantné postavenie a tak nedochádzalo k porušovaniu práv spotrebiteľov.

9. Preto žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni 400,- eur tak, ako vyplýva z výroku rozsudku.

10. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnej žalobkyni priznal plnú náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému.

11. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo, aby rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne. V dôvodoch odvolania s poukazom na § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. žalovaný uviedol, že predpokladom priznania uplatneného nároku je, že sú spotrebiteľove práva porušené a sám vyvíja iniciatívu, ako túto situáciu odvrátiť a zabezpečiť si súdnym rozhodnutím ochranu. V danom prípade spotrebiteľ žiadne poškodenie práv neprezentoval. Predmetom konania vedeného pod sp.zn. 14Csp/99/2017 bolo vydanie bezdôvodného obohatenia, keď žalobkyňa namietala absenciu náležitostí vyplývajúcich z ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., čo nemožno považovať za úspešné uplatnenie z porušenia práv a povinností. Týmto rozhodnutím pre spotrebiteľa vyplynula len výhoda, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Konaním žalovaného spotrebiteľovi žiadna škoda nevznikla, práve naopak, získal výhodu bezúročného a bezpoplatkového úveru. V tej súvislosti poukázal na viacero rozhodnutí krajských súdov. Primerané finančné zadosťučinenie nemôže slúžiť neprímeranému obohacovaniu za spotrebiteľov. Nárok na zaplatenie finančného zadosťučinenia žalobkyňa riadne nezdôvodnila. Poukázal na to, že to bola práve žalobkyňa, ktorá o poskytnutie úveru žiadala a s podmienkami poskytnutia úveru bola oboznámená. Ani sudy by nemali spotrebiteľov zbavovať zodpovednosti za svoje záväzky a ešte im priznať aj primerané finančné zadosťučinenie.

12. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 C.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

13. Žalovaný namietal odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p. teda, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. Odvolací súd po preskúmaní odvolania dospel k záveru, že namietané odvolacie dôvody nie sú naplnené.

15. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 C.s.p., z týchto dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver.

16. Správne, podrobné a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

17. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie dáva odpoveď na všetky argumenty uvádzané žalovaným v odvolaní. Žalovaný pritom uvádza skutočnosti, ktoré už boli uvedené pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd náležite a správne vypořiadal pri rozhodovaní vo veci, preto odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

18. Výsledky dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie aj podľa názoru odvolacieho súdu dávajú dostatočný skutkový základ pre záver o povinnosti žalovaného uhradiť žalobkyni finančné zadosťučinenie v priznanej výške.

19. V danom prípade súd prvej inštancie správnou aplikáciou ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. dospel k záveru, že boli splnené všetky predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia žalobkyni, pričom odvolací súd považuje za správny aj záver súdu prvej inštancie ohľadom jeho výšky. Úvaha súdu prvej inštancie v tomto smere nevybočila z medzí a hľadísk stanovených zákonom, a túto úvahu odvolací súd považuje za správnú.

20. Podľa § 3 ods. 5 veta tretia zákona č. 250/2007 Z.z. spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

21. Vychádzajúc zo znenia vyššie spomínaného zákonného ustanovenia možno konštatovať, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zo znenia tohto ustanovenia možno vyvodíť, že podmienkou priznania nároku na primerané finančné zadosťučinenie je také porušenie spotrebiteľského práva, ktoré spotrebiteľ úspešne uplatní na súde a vychádza z porušenia povinnosti dodávateľa ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. a osobitnými predpismi.

22. Výsledky vykonaného dokazovania svedčia o tom, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu práv žalobkyne ako spotrebiteľa. Niet pochyb o tom, že v konaní vedenom pred Okresným súdom Trebišov pod sp.zn. 14Csp/99/2017 bol právoplatne žalobkyni ako spotrebiteľke priznaný vo vzťahu k žalovanému ako dodávateľovi nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorý vznikol v súvislosti s plnením, prijatým od žalobkyne zo strany žalovaného na základe úverovej zmluvy. Súd v tomto konaní dospel k záveru, že predmetná zmluva neobsahuje údaje uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., preto daný úverový vzťah vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatkov.

23. Výrokom tohto právoplatného rozsudku je súd, ale aj strany sporu viazaní v zmysle § 228 ods. 1 C.s.p., preto správne dospel súd prvej inštancie v prejednávanej veci k záveru, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu zákona na ochranu spotrebiteľa, a to konkrétne zákona č. 129/2010 Z.z. tým, že spomínaná zmluva neobsahovala náležitosti ustanovené zákonom, čo malo za následok, že daný úver je bezúročný a bez poplatkov.

24. Možno tak jednoznačne konštatovať, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu zákona na ochranu spotrebiteľa, a to konkrétne zák.č. 129/2010 Z.z. Akékoľvek úvahy žalovaného o tom, že pre naplnenie podmienok stanovených ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. sa vyžaduje porušenie ustanovení tohto zákona a iných osobitných zákonov, čo v danom prípade nebolo naplnené, nemožno považovať z dôvodov vyššie uvedených za správne.

25. Nemožno sa stotožniť ani s úvahami žalovaného o tom, že právoplatným rozhodnutím súdu v konaní vedenom pod sp.zn. 14Csp/99/2017 vznikla žalobkyni výhoda, keďže úver bol posúdený ako bezúročný a bez poplatkov a z toho dôvodu jej nevzniká nárok na priznanie primeraného finančného zadostučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. V tej súvislosti je potrebné uviesť, že výsledok konania vedeného pod sp.zn. 14Csp/99/2017 je dôsledkom porušenia zákonných ustanovení, a to konkrétne ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. zo strany žalovaného. Je všeobecne známe, že spotrebiteľ, ako slabšia zmluvná strana nemôže ovplyvniť obsah zmluvy, ktorý stanovuje dodávateľ.

26. Pokiaľ ide o výšku primeraného finančného zadostučinenia, zákon nestanovuje konkrétne kritériá, ktorými by sa mal súd riadiť. Odvolací súd je toho názoru, že pri stanovení výšky primeraného finančného zadostučinenia treba vychádzať z toho, že spomínané ustanovenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú ale aj funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľov od nekalého konania, ktorého sa dopustili voči úspešným spotrebiteľom, ktorí uplatnili svoje práva v súdnom konaní. Za správny považuje odvolací súd aj názor súdu prvej inštancie, že spomínané ustanovenie treba chápať aj ako satisfakciu spotrebiteľovi za to, že vstúpil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejšou stranou, ktorou je dodávateľ a tým priniesol prospech aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite.

27. Odvolací súd má za to, že priznanú finančnú náhradu nemožno považovať za „výhodu“ žalobkyne, ale za nárok vyplývajúci zo zákonných ustanovení. Niet pochýb o tom, že medzi stranami sporu došlo na základe zmluvného vzťahu zo zmluvy o úvere k založeniu takých práv a povinností, ktoré boli dojednané v rozpore so zákonom. Ako už bolo skôr uvedené, žalobkyňa ako slabšia zmluvná strana nemohla ovplyvniť obsah zmluvy. Zo strany žalovaného došlo jednoznačne k porušeniu jej spotrebiteľských práv, preto takéto konanie bolo spôsobilé privodiť žalobkyni ujmu spočívajúcu v nezákonnom preplatení pôžičky a následnej strate finančných prostriedkov, čo pri zohľadnení ďalších rozhodujúcich kritérií, na ktoré poukázal súd prvej inštancie, možno považovať za dôvod pre priznanie finančného zadostučinenia vo výške uvedenej súdom prvej inštancie.

28. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok vrátane o výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny.

29. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnej žalobkyni priznal plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému.

30. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).